

Marco op wereldreis

10 September 2003 - 28 Januari 2004

Inhoudsopgave

1	Het begin	1
1.1	de voorbereiding	1
1.2	contact info	2
1.3	Mijn spiekbrieftje (update 07-12-03)	3
2	Noord Amerika	5
2.1	9 11	5
2.2	New York - Atlanta	8
2.3	Atlanta - New York	10
2.4	de eerste plaatjes	13
2.5	New York - Denver	14
2.6	denver - glenwood springs	16
2.7	Glenwood Springs - Chicago	17
2.8	chicago - las vegas	20
2.9	toch nog even Las Vegas	22
2.10	Los Angelos - Fiji	23
2.11	plaatjes deel 2	25
2.12	tijd voor meer fotos	26

3	Fiji	27
3.1	Bula Fiji	27
3.2	Fiji	28
3.3	fiji	29
3.4	fiji - Auckland	30
3.5	fotos van Fiji	31
4	Nieuw Zeeland	33
4.1	tauranga	33
4.2	Tauranga - Rotorua - Taupo - Tongariro national park	35
4.3	Wellington - Kaikoura(zuider eiland)	37
4.4	de eerste fotos van NZ	39
4.5	Kaikoura	40
4.6	Kaikoura - Christchurch	42
4.7	Christchurch	43
4.8	christchurch - Mount Cook - Wanaka	45
4.9	Milford Track	46
4.10	Queenstown	49
4.11	plaatjes van de Milford Track	51
4.12	queenstown - Te Anau - Queenstown - Wanaka	52
4.13	Wanaka - Christchurch - Punakaiki - Motueka	54
4.14	Motueka	56
4.15	Blenheim - Kaikoura - Christchurch - Tauranga . . .	58
4.16	Fiji	60
4.17	Tauranga - Hamilton - Australie	61

5	Australie	63
5.1	Ballarat - great ocean road	63
5.2	melbourne - grampiens	65
5.3	adelaide - flinders ranges - hobart	67
5.4	Tasmanie - australian open - naar huis	70

Hoofdstuk 1

Het begin

1.1 de voorbereiding

Zo, het begin van mijn online reisverslag, de voorbereiding, al een tijdje bezig met het regelen van de reis, maar nu zo'n 6 weken voor vertrek ook maar eens beginnen met mijn online reisverslag, zodat het thuisfront straks ook weet waar ik uithang en wat ik aan het doen ben. De zenuwen beginnen wat op te spelen, na 12 jaar weer eens op herhaling als het gaat om een langere periode op reis en gelijk een droom uit laten komen, in een reis een keer de hele wereld rond vliegen.

een foto van een zonsondergang op scheveningen, na 3 maanden mooi zomer weer ga ik de zomer met 4.5 maand verlengen is zeker geen slecht idee dacht ik zo!!!!

Het avontuur, 4.5 maand reizen, 3 continenten "SO MUCH TO DO BUT SO LITTLE TIME" (OF ZO IETS).

De tickets zijn geregeld (met dank aan monique van singapore airlines), effe een apparte reisverzekering af moeten sluiten aangezien de gewone verzekering dit soort grappen niet dekt, en wat plannen gemaakt (niet teveel) zodat we weten wat we ongeveer gaan doen.

1.2 contact info

Aangezien mijn mail adres hier niet te vinden is meld ik hem hieronder:

`Marcodejonge@planet.nl`

1.3 Mijn spiekbriefje (update 07-12-03)

Mijn spiekbriefje,

Hierin de planning voor de komende tijd voor zover bekend.

10 september: Amsterdam - New York Sq 24 10/09 - 19/09 new york 19/09 - 27/09 denver / rocky mountains 24/09 - 30/09 rocky mountains - Indianapolis -Chicago 30/09 - 04/10 las vegas (hooverdam/death valley etc) 04/10 - 06/10 los angeles

6 oktober: Los angelos - Fiji Nz 55 alsvast een slaapplaats geboekt op beachcomber kijk op www.beachcomberfiji.com (niet schrikken van de mooie stranden). het word in ieder geval een hoop duiken daar.

22 oktober: Fiji - Auckland Nz 43 23/10 - 24/12 met de Magic bus door Nieuw Zeeland 15/11 The Milford Track / 4 dagen door de mooiste natuur van NZ wandelen, waarbij je al je spullen zelf mee moet dragen.

30 december 2003: Auckland - Melbourne Nz 121

23 januari 2004: Perth - Singapore Sq 216

25 januari 2004: Singapore - Amsterdam Sq 24

Hoofdstuk 2

Noord Amerika

2.1 9 11

Zo daar zitten we dan 11 september 2003 2 jaar na dato in New York. Na een geslaagd afscheids etentje/borrel op dinsdag avond toch wel met een klein overblijfseltje van de drank op woensdag ochtend de lucht in gegaan. De vlucht was goed(jongens van singapore airlines bedankt voor de fles champagne), alleen als je een uur of 5 na aankomst (1500 lokaal) al aan de drank gaat en je lichaam denkt dat het dan al rond 11 uur s'avonds wil het nog wel eens verkeerd aflopen. Met een licht gevoel van drank en te weinig slaap vanmorgen vroeg (0730) opgestaan want de herdenking op Ground Zero zou om 0830 beginnen en aangezien ik er toch niet teveel van wil missen moest er geleden worden. Het eerste stuk gevolgd via de tv, de kinderen die de namen van de slachtoffers voorlezen de speeches van verschillende mensen en 2 maal een minuut stilte. Na de 2e minuut ben ik zelf richting Ground Zero afgereisd om te zien en te voelen hoe het daar zou zijn.

Indrukwekkend, het enigste woord wat hier voor te gebruiken is, ik wist niet dat in een stad als New York je tijdens een minuut stilte, ondanks de herrie om je heen, je de stilte kan horen en voelen. Een stad nog steeds in rouw ondanks dat je dat niet overal merkt, maar zeker wel op die plek, ik kan er helaas niets van laten zien want de

techniek in dit internet cafe laat dit niet toe. Voor de indruk en als jullie het nog niet gezien hebben op tv de hekken hingen vol met bloemen, er waren bloemstukken neergezet van allerlei organisaties (Brandweer, politie etc), mensen hadden Twin Towers nagebouwd en er neergezet en nog vele spandoeken. Het verdriet wat nog steeds bij de nabestaanden overheerst, die op dit soort dagen er nog eens extra uitkomt, zeker als zij naar beneden mogen in het "gat" (voor veel mensen het graf, zeker voor degene die ze nooit gevonden hebben), ik heb een half uurtje gestaan bij de uitgang voor familie en vrienden bijna hartverscheurend wat daar af en toe gebeurde. Ik heb er uiteindelijk dik 3 uur rond gelopen en gestaan en moet zeggen dat het bijelkaar een mooie "show" (ik kom hier later nog op terug) was met waardigheid en ruimte voor een hoop emotie.

Deed het me wat, ja kan ik volmondig zeggen ik was daar ook stil en onder de indruk, van de masale opkomst, hoe je in een drukke stad toch een minuut stilte kan houden en ook het idee hebben dat het op die plek echt stil is, de speeches en misschien nog wel het belangrijkste het constante oplezen van de namen door kinderen. Ik dacht dat ik iets had met New York nou dit heeft het allemaal bevestigd. Even een relativerende blik op de zaak, er kwam op een gegeven moment iemand met een spandoek langs met de tekst "the bush regime engeneerd 9/11" (voor de niet engels lezenende "de bush administratie heeft 11 september laten gebeuren/in elkaar gezet"). Tja je gaat je afvragen heeft onze oorlog zieke Bush het niet laten gebeuren zodat hij net als zijn vader iets had om oorlogje om te gaan spelen om op die manier zijn andere zwak heden te verbloemen.

Was dat 11 september, nee na Ground Zero ben ik afgezakt richting Brooklyn Bridge om daar in het zonnetje (25 graden had ik nog niet verteld) een heerlijke wandeling over de brug te maken en te genieten van de mooie uitzichten van New York, Brooklyn, Staten Island, New Jersey en het vrijheidsbeeld.

Vanavond was het slot van 9 11 voor de amerikanen met hoe kan het ook anders een honkbal wedstrijd, ik had in nederland al een

kaart besteld voor een New York Yankees wedstrijd en daar werd de herdenking nog een keer lichtjes overgedaan, een minuut stilte voor en tijdens de wedstrijd, het volkslied en een aantal filmpjes met daarin natuurlijk hoe goed de Amerikanen wel zijn. Het USA USA USA klonk een aantal maal over de tribunes en na een gewone wedstrijd voor de Yankees gevolgd door "New York New York" van Frank Sinatra ging een ieder vrolijk huiswaarts.

het is hier nu 23.45 bij julie 6 uur later ik ga nog een biertje doen weltrusten en tot de volgende update.

2.2 New York - Atlanta

Was ik 11 september blijven steken bij het 9/11 gebeuren in New York, zitten er nu waarschijnlijk een aantal mensen te denken, Atlanta, die had ik nog niet gehoord in de planning, nee dat klopt maar dat komt later. Ben donderdag avond met iemand uit mijn jeugdherberg naar het honkbal geweest, en hij vertelde vrijdag ochtend leuk, joh ik heb een fiets geregeld hier als je zin hebt kan ik er nog wel een regelen voor een paar dagen "voor weinig" kunnen we door New York fietsen, nou een uitkomst ipv lopen of de metro. Een ding zijn ze in New York alleen niet gewend.....jawel fietsers, binnen de eerste 100 meter had ik bijna een taxi te pakken, die beste man kan nu schelden in het hollands(ik ben nog helemaal om in het engels). Het mooie van fietsen in New York is dat je overal schijnt aan moet hebben en vooral niet op rooie stoplichten en overstekende voetgangers moet letten want die letten ook niet op rooie stoplichten, auto's en fietsers, dus kortweg door fietsen, af en toe iemand bijna omver rijden en vooral uitkijken voor de auto's. Fietspaden hebben ze niet op Manhattan maar wel mooie lange 4 of 5 baans lanen(avenue geheten) waar je over hele breedte kunt fietsen(en zo af en toe de auto's in de weg zitten). Dus uiteindelijk de vrijdag lekker rond gefietst en s'avonds voor dood op bed, best zwaar zo'n dag. Zaterdag ochtend wakker worden(nu komt Atlanta terug) van de regen en na een blik op het weerbericht erachter komen dat de eerste 4 dagen het niet meer droog wordt. Na een troosteloze blik op Time Square samen met mijn kamergenoot(die van het honkbal een aussie) besloten om richting de zon te gaan, ofwel een auto gehuurd onze spullen gepakt en voor 4 dagen de stad uit gevlucht. We hebben een iets te grote 4wd, maar dat was uiteindelijk de goedkoopste (kregen we voor dezelfde prijs als een kleintje), en met zijn tweeën richting atlanta(mooi weer) gereden. Gisteren avond (lees zaterdag) naar het mooie Harrisonburg gereden daar overnacht en na een kennismaking met echte Amerikanen (we hebben besloten dat New Yorkers geen amerikanen zijn) verder gereden richting Atlanta.

Gezien het feit dat we de tijd hebben genomen om het echte amerika goed te bekijken is het nu 22.00 uur lokaal en zijn we net aangekomen in Atlanta en op het punt eerst maar eens het nachtleven te gaan bekijken. Morgen een dagje Atlanta en morgen avond alweer de terugtocht aanvaarden, de bedoeling is om woensdag ochtend weer terug te zijn in New York.

Oh ja, het regent in Atlanta.....

2.3 Atlanta - New York

Het nachtleven van Atlanta dus nooit meer gezien, na het schrijven van mijn laatste stuk ging het lichtje uit en was het bedtijd. Atlanta, een simpele stad CNN en Coca Cola en je hebt het bestaanrecht van deze stad ongeveer wel gehad. Oh ja vergeet de Olympische spelen van 1996 niet welke volgens de mening van een australier en een hollander gekocht zijn door deze 2 grootheden (Melbourne verloor nipt in de finale), het was voor de tijd van onze Willem in het IOC dus toen hadden ze nog corruptie. Uit de tijd van de olympische spelen hebben ze een straat overgehouden met winkeltjes e.d. waarvan je erg amerikaans weer merkt dat de laatste keer dat ze het onderhouden hebben is geweest tijdens de bouw, ofwel verval alom. Na een kleine omzwerving naar Coca Cola world snel richting het olympisch park gegaan waar je in een drukke stad toch nog wat rust vindt met als groot middelpunt de Olympische ringen in de met een mooi waterspektakel eromheen. Na wat rondgehangen te hebben in het park richting CNN gelopen (naast het park). Als echt toerist met een tour door de studio's van CNN meegegaan wat achteraf best leuk was. Eerst krijg je een uitleg over hoe de uitzendingen bij elkaar geknipt worden en uiteindelijk kom je langs de studio's waar de live uitzendingen op dat moment gewoon bezig zijn, dus de studio in Atlanta met eromheen mensen die werken die bestaat echt en de mensen zitten echt vlak achter de presentatoren..... geheimpje van de rondleiding ze werken met richt microfoons dus zelfs als het druk is op de achtergrond zul je dat nauwelijks horen. Klein nadenkertje vanaf deze kant, CNN zendt uit 24 per dag 7 dagen per week gezien door ongeveer 250 miljoen mensen wereldwijd, zij bepalen wat we zien of wat we niet zien..... Oke dat was Atlanta, rond een uur of 4 in de auto gesprongen en na een kleine omzwerving door Atlanta richting Washington D.C. gereden. Na een nachtje slapen ergens halverwege ergens in de middag in Washington aangekomen, waar we natuurlijk eerst richting het Witte huis zijn gelopen in de hoop George himself tegen het lijf te lopen, helaas..... Gezien het

tijdstip van aankomst in Washington was het na een rondje door de parken achter het Witte huis en een bezoekje aan een paar monumenten helaas alweer tijd om na wat eten afscheid te nemen van deze toch wel mooie stad, tijdens het avond nog een rondje gereden door de binnenstad en nog wat mooie gelegenheden voor een volgend bezoek gezien. Vandaag woensdag op ons gemak terug gereden richting New York en na het dumpen van onze auto rond een uur of 5 terug op Manhattan, eerst maar weer de fiets gepakt(hij stond er nog steeds) en een rondje gereden. Het eindje van ons rondje door het echte amerika wat je niet ziet in New York, het leven vanaf het moment dat je uit de buurt bent van grote steden loopt gelijk minimaal 10 jaar achter, maar het blijft mooi om ook daar doorheen te rijden. De indruk die je krijgt van het amerika van televisie is gelijk weggevaagd als je weet dat 80leven. Hier zie je het echte leven van werkers, pick-up trucks, farmers, parkeer tereinen met alle amerikaanse trucks etc, en dan niet zoals bij ons in europa allemaal netjes en bij de tijd, nee allemaal oud en met benzine pompen die je bij ons in de jaren 70 had.

Vanavond maar een voorstelling op Broadway gepakt, billy joel's "movin out", volgens de borden een musical maar volgens mij een modern ballet. In mijn belevenis is een musical iets waarin de sterren dansen, zingen en iets spelen. In dit gebeuren was er een band die de nummers speelde en zongen, en de dansers danste alleen maar, als iemand het weet vertel het maar..... Dat het drie "Tony"(de grootste prijzen in de toneel wereld) awards gewonnen heeft was te zien want goed was het zeker, als je nog eens in New York bent.....een aanrader, het enige minpunt is de zaal versterking daarvoor moeten ze toch nog eens ergens in de leer, een beetje goed afstellen van de muziek en de zang schijnen ze niet echt te kunnen.

Morgen mijn laatste dag in NY dagje rond hangen inpakken voor de vlucht van vrijdag en zien wat Isabel gaat doen, Isabel voor diegene die het niet weten is een klein orkaantje wat onderweg is deze kant op, ze weten op dit moment alleen dat hij morgen ochtend ergens tussen North Carolina en New York aan landt komt maar waar is

nog even afwachten, we zullen zien.

Nu aan de champagne(overgehouden aan mijn vlucht, thx boys).

2.4 de eerste plaatjes

zo de eerste foto's van mijn reis.....

2.5 New York - Denver

Zo daar zit ik dan kopje koffie, wat te eten erbij tijd bij jullie nu 02.15 bij mij 18.15 en verschikkelijk warm ongeveer 30 graden maar het schijnt in holland ook lekker warm te zijn. Denver "mile high citygateway to the Rocky Mountains", zo even alle opsommingen gedaan hoe ze het hier noemen, dat is toch een soort hobby van amerikanen. De laatste 3 dagen niet zo veel gedaan eigenlijk een beetje bij gekomen van New York, wat rondgereden in Denver en 2 maal naar een honkbal wedstrijd geweest van de Colorado Rockies. Vrijdag avond was de eerste wedstijd en na de wedstrijd was er vuurwerk voor het vieren van het een of ander.... Nu is het bekend dat amerikanen goed zijn in groot, groter, grootst, maar dit was dus echt groot... Neem het vuurwerkfestival van scheveningen doe het vuurwerk van 4 dagen bij elkaar en je hebt een vuurwerk op vrijdag avond in Denver. Verder alleen een beetje rond gekeken in Denver wat best een mooie stad is al is er niet zo veel te doen dan het bekijken van alle sporten die ze hier doen, wat zo ongeveer iedere sport is waarin amerika groot is. Kleine opsomming Honkbal, American Football, ijshockey en Basketbal. Zaterdag een rondje gereden door de bergen na een mooie tocht naar een uitkijk punt een werkelijk fantastisch uitzicht gehad over Denver en het omliggende gebied, even voor de niet kenners (de meeste)Denver licht aan de rand van de rockies aan de ene kant heb je alleen maar bergen en aan de andere kant is het een kilometer of 2500 een soort van vlak. Heb nog een leuk nadenkertje, leuk land Amerika maar ze hebben soms vreemde gewoontes.

Stel: het is dinsdag 16 september en je denkt leuk ik ga eens met wat mensen een dagje naar de Efteling..... je stapt in je auto..... en je hebt een leuke dag. Nu hier in Amerika, je stapt op 16 september in je auto rijdt naar Sixs Flags ergens in Amerika en je komt voor een gesloten deur(echt gebeurd), we reden vanaf Atlanta naar New York en dachten toen we onderweg een pretpark zagen, leuk even kijken we hebben wat tijd over..... de rest spreekt voor zich, alleen

de hele week open in juli en augustus.

Morgen verlaat ik Denver weer voor een paar dagen om de rocky mountains te gaan bekijken, waarna ik donderdag weer hier terugkeer daar ik een kaartje heb voor het laatste concert in de wereld tournee van Bruce Springsteen hier in het stadion van de Denver Broncos(Amercan Football), er schijnen een 75000 mensen te zitten.

2.6 denver - glenwood springs

Weer 2 mooie dagen gehad, dus gelijk maar weer even hier neer zetten anders ga je dingen vergeten. Maandag ochtend uit Denver vertrokken met een engelsman en een uit ierland, die net als mij een paar maanden onderweg gaan. Vanuit Denver richting Idaho Springs gereden naar een ander hostel en van daaruit een paar mooie tochten gemaakt met de auto, een over een off road weg richting een klein oud verlaten mijn stadje zoals je er zoveel hebt in Colorado. S'middags naar een hoogte van 12800 feet gereden (vermenigvuldigen met 0.30) op mount Vernon wat de attractie moest worden van de dag naar een hoogte van 14800 feet werd ivm het weer helaas niet hoger dan 12800 feet. Maar ondanks dat we niet helemaal naar boven mochten was het toch de moeite waard en het uitzicht was fantastisch (foto's komen nog). Maandag avond was de grote avond voor American Football hebben wij in holland Feyenoord - Ajax, hebben ze hier Denver Broncos - Oakland Raiders, ofwel optijd de bar in, vet eten en voetbal kijken in een dorp met echte amerikanen, kunnen wij sport beleven nou hier kunnen ze er ook wat van. Vandaag vroeg begonnen want het zou een lange dag worden nou dat klopte, via iemand op mount Vernon te horen gekregen dat je richting Glenwood Springs kon rijden via de musquito pass over een niet verharde weg. Nou dat hebben we geweten, een weg op sommige plekken niet breder te bereiden door alle rotsen dan de breedte van je auto, uitzichten de een nog mooier dan de andere en omhoog en omlaag met soms stukken met een stijgings percentage van ongeveer 45. Regelmatig uitstappen om te kijken hoe je het beste kon rijden en natuurlijk te kijken naar de mooie uitzichten. Net aangekomen in Glenwood Springs, gaan nu wat eten en zien wat we de komende dagen weer gaan doen.

2.7 Glenwood Springs - Chicago

Oke even voor de minder topografische mensen Glenwood Springs is in de Rocky mountains zeg ongeveer 15 uur met de auto vanaf los angeles, chicago ligt ongeveer 15 uur vanaf New York en daar tussen in zit ongeveer 18 uur aan rijtijd, snappen we het nog?? Nee, kleine uitleg, in mijn voorbereiding thuis was het de bedoeling om r.i. Indianapolis te gaan(formule 1) maar ivm met de ligging en het tijdstip leek mij dit niet zo'n goed idee, nu de reden waarom nu in Chicago te zijn, ik ben toch naar de formule 1 geweest en ben net aangekomen in chicago voor 2 dagen. Om maar even bij het begin te beginnen, afgelopen woensdag een dagje door gebracht Glenwood Springs. Glenwood springs staat bekend om zijn natuurlijke warm water stromen vanuit de grond en heeft daarom een prachting zwembad met water wat constant 41 graden is, tevens hebben ze de enige(zover bekend) natuurlijke sauna. S'ochtends hebben we eerst maar eens ons lichaam vermoeid met een goeie wandelijk berg op vanaf een hoogte van 9800 feet(x 0.30 cm) naar ongeveer 12000 feet gelopen/geklommen om te genieten van het mooie uitzicht over Glenwood Springs en zijn omgeving. Na dit gedaan te hebben en goed de kramp in onze spieren te voelen hebben we ons eerst een uurtje laten weken in de hotsprings(het natuurlijke warme water) om ons vervolgens heerlijk leeg te zweten in de Vapor Caves(de natuurlijke sauna), 2 heerlijke momenten na een vermoeiende morgen. De Vapor Caves is een grot waar je via een trap in komt waar het water vanuit de grond doorheen stroomt en door de hitte van het water voelt het als een sauna en zweet je heerlijk alle rotzooi uit je lichaam. Na een goeie maaltijd aan het eind van de dag hebben we(ik reis nog steeds samen met een Ier vanaf nu jeff genaamd) ons schema voor de volgende dagen maar eens bepaald. Aangezien hij het plan al had opgevat om naar Indianapolis te gaan om de formule 1 race te zien, maar dit voor een backpacker een nogal moeilijke onderneming is hebben we het plan opgevat om de auto die ik al had een paar dagen langer te huren en naar Indianapolis te rijden. Even

een kleine uitleg, Indianapolis is niet echt een plaats om als reiziger met een rugzak naar toe te gaan, met de trein/vliegtuig/bus daar ze geen hostels of zoiets hebben alleen maar motels buiten de stad, dus je moet met een auto aankomen om daar iets uit te kunnen voeren. Donderdag ochtend hebben we ons zelf nog maar eens laten afzakken in de Vapor Caves waarna we eerst richting Denver afgezakt zijn. Ik het voor donderdag avond nog een kaartje voor een concert van Bruce Springsteen, dus daar eerst naartoe geweest. Het concert was fantastisch, 3 uur lang genoten van de muziek en natuurlijk moest hij wat zeggen over de president. Volgens de kenners (75.000 mensen) is de oorlog in Irak voor niets geweest dus weg met hem, en zijn opvolger stond ook al klaar helemaal volgens Amerikaanse tradities een filmster..... Met een goeie beat in mijn oren donderdag avond nog een uur of 3 richting Indianapolis gereden en tegen 3 uur s'nachts hebben we voor een aantal uur een motel uitgezocht. Vrijdag stond de hele dag in het teken van rijden (1500 km) om zaterdag in de loop van de dag aan te komen in Indianapolis. Na het vinden van een Motel(erg dichtbij de speedway) hebben we downtown Indianapolis maar eens bekeken(niet echt boeiend) om vervolgens maar vroeg onze oogjes te sluiten want de zondag was vroeg op. Na een frisse ochtend wandeling richting de Speedway onze kaarten opgepikt en richting onze plaatsen gegaan om eerst maar eens te kijken waar we zaten. Voor de kenners we hadden kaarten geboekt voor het Paddock(rond start/finish) wat bleek als we aan de rand onze tribune stonden waren we nog geen 4 meter verwijderd van het asfalt en we stonden met ons neus op de start/finish en konden de rijders als ze voor ons stonden bijna aanraken. Verder kon je voor tijdens en na de race over het gehele terrein inclusief het mid-terrein gewoon lopen en zelfs aan de achterkant van de pitsstraat komen waar de teams bezig waren om alles klaar te zetten. Na het zien van een hele mooie race(met regen) en een terechte winnaar zijn we vanavond r.i. Chicago gereden waar ik morgen de auto in moet leveren om dinsdag naar Las Vegas te vliegen. Dus als extra een dagje Chicago erbij en vanaf dinsdag weer naar het mooie weer

de afgelopen dagen was het constant een graad of 12..... Oh ja ik heb er nog een, waarom hebben amerikanen allemaal een automaat als auto..... Ze weten al niet eens hoe ze hun richting aanwijzer moeten gebruiken laat staan hun koppeling..... Zodra ik de kans heb volgen er foto's maar dat blijft moeilijk hier om die online te zetten.

2.8 chicago - las vegas

Zo in nederland word het langzaam winter heb ik gehoord, erg rot, en ik zit in las vegas en het is hier rond de 30 graden.... Het was weer een mooi weekje, maandag de dag door gebracht in Chicago, mooie stad beetje door het centrum heen gelopen, voor de mensen die Married with children wel eens hebben gezien, de fontijn die je ziet aan het begin die staat in Chicago dus natuurlijk die ook gekeken. S'avonds geprobeerd kaarten te krijgen voor een American Football wedstrijd, helaas kaarten waren ongeveer 300 dollar dus dat maar even niet gedaan. Na een klein afscheid dinetje met mijn Jeff en Bruno vroeg richting bed gegaan want dinsdag was het weer de hele dag reizen. Dinsdag gevlogen van Chicago naar Denver en door naar Las Vegas dus fijn de hele dag op vliegvelden hangen en een beetje vliegen maar als beloning bij aankomst in Las Vegas voor het eerst in 5 dagen weer in korte broek. S'avonds een wandeling gemaakt over "The Strip" zeg maar het gok hart van Las Vegas, de straat waar alle grote hotels en casino's zitten. Woensdag en donderdag overdag een beetje rond gehangen in Las Vegas een beetje de casino's bekeken. De meeste hotels/casino's zijn tegelijk ook kleine pretparken waar je van alles kunt doen en bekijken, een aantal hotels heeft zelfs een achtbaan. Las Vegas is echt een stad waar je overdag vooral binnen moet blijven ivm de hitte en s'avonds moet rondwandelen, Las Vegas is zodra het donker is veel mooier dan is alles verlicht en zie je niet alleen maar beton om je heen wat je overdag vooral ziet. Woensdag avond naar een show geweest "skintighteen show met dansers met zo min mogelijk kleding aan(het heet hier niet voor niets Sin city). Vanavond nog een show bekijken genaamd La Cache, krijg een kaart van een hollander die hier woont en werkt en waar ik woensdag met toeval tegen aan liep. Las Vegas zoals ik al aangaf Sin City genaamd, dit behoeft toch wat uitleg, ze noemen het hier dan wel Sin City maar alles wat je hier denkt te verstaan onder "Sinis verboden en gebeurt wel maar onder een ander naampje. Voorbeeldje, een cathouse(bordeel) mag hier alleen maar op een

bepaalde afstand vanaf een stad worden geplaatst, terwijl wij in holland die dingen volgens mij op ieder hoek neer zetten als we willen....., ach amerika blijft een vreemd land. Morgen vlieg ik naar Los Angeles, om maandag door te vliegen naar Fiji, in La ben ik alleen maar om mijn vlucht te halen op maandag dus ik schrijf pas weer iets denk ik in de loop van volgende week.

2.9 toch nog even Las Vegas

Zoals al in mijn vorige avontuur stond had ik voor vrijdag avond kaartjes voor La Cage (la cache zoals ik eerder schreef), nou dat heb ik geweten, wat bleek V.I.P. kaarten. Bij binnenkomst in het theater sluit dan dus niet aan bij het gewone volk, nee je loopt overal langs, je gaat direct naar binnen en word op de voorste rij neergezet terwijl de rest van het volk buiten mag wachten tot dat ze 15 minuten voor tijd ook naar binnen mogen. Dan de show, zoals ik al eerder schreef een travestieten show waarbij de presentatrice een een of andere grootheid in amerika in het transformeren, de presentatie op zich neemt en allerlei amerikaanse grootheden(vrouwen) de revue laat passeren die hun liedjes komen zingen(playbacken). Zo kregen wij op een avond Madonna, Cher, Celine Dion, Liza Minelli, Tina Turner en velen andere. Wat wel opviel is dat ze net als in de show die ik 3 dagen eerder had gezien graag afgeven op ander show's, zo staat Celine Dion op dit moment met een grote show in Vegas, en kreeg je hier te horen dat je geen 250 dollar hoefde te betalen om haar te zien. Dan moest er natuurlijk afgegeven worden op Siegfried en Roy 2 leeuwen temmers die al 25 jaar optreden in Vegas, klein detail op de avond van de show is een van de 2 gebeten in zijn nek door een leeuw en ligt nu in kritieke toestand in het ziekenhuis. Het was een goeie show en zeker een goeie afsluiter van mijn verblijf in Vegas. Na mijn show nog naar een ander gedeelte van Vegas geweest genaamt Fremont, daar de Fremont experience gezien. Wat hebben ze gedaan tussen een aantal casino's hebben ze een groot dak gebouwd met allemaal lampjes waar ze iedere avond een aantal lichtshow's geven erg mooi maar wel bij tijd en wijle erg amerikaans. vandaag naar L.A. gevlogen voor mijn verplichte verblijf hier(het blijft de slechtste stad waar je ooit kunt verblijven) maandag naar Fiji voor mijn lang verwachte duiktrip.

2.10 Los Angelos - Fiji

oke,

Los Angelos zit erop en op naar mijn eiland in Fiji, voor de meekijkers : <http://www.beachcomberfiji.com/> vergaap je maar lekker aan het eiland waar ik de komende 1 a 2 weken door ga brengen. Een klein detail, ik kan er waarschijnlijk pas na die 2 weken iets over zeggen daar ze op dat eiland geen computers hebben met internet en zelfs op de telefoon schijnt standaard een boordje te staan met "out of order". Even snel L.A. zoals ik al eerder liet weten is dit niet mijn stad 3 woorden groot/vies/onveilig. Hollywood Boulevard waar iedereen het over heeft, een smerige oude bende. Vandaag ook maar een ding gedaan naar een park geweest waar de sterren hun honden schijnen uit te laten, helaas geen ster gezien en de zon die we gingen zien ondergaan was verdwenen door de mist..... 2 keer pech. Morgen of naar Venice beach, een van de populaire stranden, of een wandeling langs de huizen waar de sterren wonen, dat zie ik wel als ik straks wakker word. Morgenavond vliegen dus weer een paar uur op een vliegveld rondhangen en hopen dat we weer geen vertraging hebben, tot nu toe gaat het erg goed. Dit is tevens het einde van het eerste deel van mijn trip, Amerika, het zal niemand verbazen dat ik het erg naar mijn zin heb gehad, dat ik teveel leuke dingen heb gedaan en ik blij ben dat ik richting Fiji ga om 2 weken in de zon te liggen te duiken en uit te rusten. Ik ben er na 7 keer hier geweest te zijn ook eindelijk achter hoe ze dit land eigenlijk hadden moeten noemen "Disneyworld", zet op ieder groot internationaal vliegveld in de states een grote Mickey Mouse, laat iedereen lief lachen de hele dag en iedere staat is een aparte attractie. Ik heb deze theorie losgelaten op een aantal Amerikanen en wat bleek ze vonden dat ik gelijk had..... Want een land waar een president niet gekozen word maar geholpen door een aantal rechters, een filmster(Arnold Schwarzenegger) waarschijnlijk een staat gaat leiden (en het is niet de eerste acteur die president geworden is)daar kan je volgens mij makkelijk het boordje "Disneyworld"ö

hangen. Zoals gewoonlijk kon ik het in Amerika weer niet laten om veel te doen veel te weinig te slapen, maar wel weer heerlijk kunnen genieten van alles. De komende 2 weken dus waarschijnlijk geen updates, waarschijnlijk tot de 23e in Auckland.

nog even: "Isn't Disney World a people trap operated by a mouse?"

2.11 plaatjes deel 2

een aantal plaatjes van een stukje usa...

2.12 tijd voor meer fotos

Nu ik de gelegenheid heb om fotos in mijn dagboek te zetten ook nog maar even een aantal plaatjes van wat hoogtepunten in de us. Kijk ook even iets naar boven naar plaatjes deel 2.

Zo Amerika is afgesloten bij deze, ik heb volgens mij alles gezegd wat ik heb willen zeggen daarover, lees mijn laatste verhaal nog maar eens, en natuurlijk weer een aantal grappen over ze kunnen maken, toch blijft het een van mijn favoriete bestemmingen.

Hoofdstuk 3

Fiji

3.1 Bula Fiji

oke, een oude rammelende 28.8kb verbinding, maar iets is beter dan niets om even snel een updatje te maken. Ik zit nu een kleine week op Beachcomber en ik moet zeggen niet mis mee. Even voor de dagdromers onder ons, Beachcomber een eiland ongeveer 4 hectare groot (zie de internetside). Witte stranden, lachende bewoners die de hele dag door allen maar Bula(ander word voor hallo/goedendag etc) tegen je zeggen, een hoop zon, alles word voor je gedaan, je bed opgemaakt, je eten word verzorgd, en niets is deze mensen te veel. Het enige wat je de hele dag zegt is Vanaka (bedankt) en je hebt hier alles geregeld. Zoals ik al eerder schreef(of niet) ik heb hier de mogelijkheid om deze 2 weken zoveel te duiken als ik wil en daar maak ik dan ook gretig gebruik van, ik lig bijna iedere dag wel onderwater soms zelf 3 maal per dag. Natuurlijk word er ook een aardig feestje gebouwd door de mensen hier(wat moet je anders op een eiland) en vloeit de drank hier rijkelijk, een van de meest gehoorde statements op dit eiland is dan ook "to the bar". dit was het weer even morgen begint week 2 hier en ik ben bang dat ik me hier niet ga vervelen.

Bula

3.2 Fiji

Even snel iedereen lekker maken, het is hier nu woensdag ochtend de 8e 04.00 uur in de ochtend. Dinsdag hebben we niet meegemaakt omdat we over de international date line zijn gevlogen wat even kort inhoudt dat je een dag kwijt bent. Ondanks het late tijdstip is het hier nu gewoon 21 graden en loop je hier midden in de nacht in je korte broek. Aangekomen op het vliegveld stond er netjes iemand te wachten van het eiland waar ik naar toe ga, het enige is dat we tot 0800 moeten wachten op de bus die ons naar de boot brengt dus dat is even wat minder na een vlucht van 10 uur, zeker gezien wat er hier op de luchthaven te doen is. Een cafe en een winkeltje en dan heb je het gehad. ik ga genieten adios....

3.3 fiji

Even weer wat neer zetten al moet ik zeggen dat het niet veel meer is dan dat alles lekker gaat, het enige wat ik nog steeds doe is duiken, drinken en vooral genieten van het weer dus niet te veel uitvoeren is het moto hier. Alles in Fiji time dus niet teveel druk maken morgen is weer een dag, heerlijk. Ik ben ondertussen hier wel met een cursus bezig voor nachtduiken welke ik morgen af ga maken. Het leven onderwater hier s'nachts is erg mooi, veel vis, krabben en nog een hoop ander leven wat je overdag als je aan het duiken bent niet tegen komt. Dat was het weer even, waarschijnlijk word de volgende update ergens in nieuw zeeland

3.4 fiji - Auckland

Snik,

Ja snik, een droevige dag vandaag, vanmorgen het paradijs verlaten, waar het na 2 weken rust, geen auto's, geen nieuws het grote niets terug in de werkelijkheid. Gisterenmorgen Beachcomber moeten verlaten, wat misschien nog wel het ergste moment was van deze trip tot nu toe, na 2 weken op zo'n mooi eiland was het afschied erg moeilijk. Maandag avond een erg groot feestje gevierd samen met onder andere de staff en een groot aantal mensen die net zoals mijn persoontje die dinsdag het eiland moesten verlaten. Zoals het hoort vloeide de drank reikelijk en duurde het tot de vroege morgen tot het feestje afgelopen was. Tevens was dinsdag de verjaardag van ierse dus omstreeks 00.00 uur werd het feestje nog een beetje groter. Dinsdag ochtend mij laten terug varen naar het vaste land en een lekker hotel uitgezocht waar ik voor het eerst sinds 10 september een keer een kamer voor mijn zelf had wat opzich ook wel een keer lekker is. Even terugblikkend op de afgelopen 2 weken, als je een keer echt wilt verdwijnen van alles wat de grote boze wereld in zich heeft dan heb ik een eiland gevonden waar dat kan, en heb ik een eiland gevonden waar je echt het gevoel hebt dat alles een week of 3 later ook kan gebeuren..... Morgen (lees donderdag) ga ik richting Sjaak en Erika(familie) waar tevens tot zaterdag Carla ook nog is dus even lekker uitrusten van de afgelopen 7 weken die best wel zwaar waren(ja reizen is zwaarder dan werken). Als het goed is ga ik zondag weer verder en ontmoet ik ergens onderweg die dag 2 ierse meiden waarmee ik de komende weken wat ga rondtoeren(een van de 2 van de verjaardig)

Vanavond maar een paar pilsjes om het verdriet weg te drinken denk ik.....

3.5 fotos van Fiji

Duiken, duiken, duiken, duiken en natuurlijk het eiland.....

Hoofdstuk 4

Nieuw Zeeland

4.1 tauranga

Zo zaterdag ochtend op mijn laatste dag rust bij Sjaak en Erika en de kids in Tauranga. De familie is Carla op het vliegtuig aan het zetten in Auckland dus ik zit hier een dagje in mijn uppie wat goed is om even mijn webside weer wat up-to-date te maken en tevens een aantal foto's toe te voegen.

Even voor degene die denken over wie heb jij het nu weer, Erika is een nichtje van mij die 11 maanden geleden met man en kids en de hele handel is geemigreerd naar Nieuw Zeeland en Carla is mijn tante die hier de laatste 2 maanden is geweest. Sjaak en Erika hebben zichzelf hier ingekocht voor 50 constructiebedrijf, waar Sjaak nu samen met zijn compagnon in werkt en Erika de administratie voor doet.

Nog even Fiji, Wat ik nog niet verteld had is dat we de laatste 2 dagen een heerlijk tropisch cycloontje over ons dak hebben gehad, uren lang een stroom van regen en een hoop wind (een voordeel het blijft warm), De Dorm waar ik in verbleef, 6 palen, een dak boven je hoofd, 86 bedden in een ruimte musquito netten die ze s'avonds naar beneden laten als buitenmuren en klaar....., oftewel al je spullen lekker vochtig en niet droog te krijgen totdat je van het eiland af bent, toch wel de charme van het verblijf op een eiland.

Vrijdag hier in Tauranga even een tandarts bezoekje mogen doen, op fiji wat schade opgelopen, en aangezien mijn tandarts thuis had gezegd wat er ook gebeurt wachten tot NZ dat gedaan en gisteren de schade laten repareren.

Tevens een bezoekje gebracht aan het landgoed(25000 m³) wat Sjaak en Erika hier gekocht hebben, een echt schitterend stukje land. Een vlak stuk als je binnen komt waar ze hun huis gaan laten bouwen en een schitterend opgaand stuk met waterval als achtertuin, met bovenaan een schitterend uitzicht over het gebied waar ze gaan wonen.

Hier lekker een beetje rondgehangen de laatste dagen, vanaf morgen gaan we er weer tegen aan. Morgenochtend gaan we met zijn allen naar Rotorua, waar we denk ik een deel van de dag door brengen waarna ik mijn Ierse vriendinnen op ga zoeken voor het volgende gedeelte van mijn reis. Ik ga nu alleen nog een aantal foto's online zetten van zowel L.A. als Fiji.

4.2 Tauranga - Rotorua - Taupo - Tongariro national park

Zo een hele lijst maar dat kan wel een gebeuren als je een hoop doet in een paar dagen en geen tijd/geen computer hebt om een update te maken. Zondag met de familie naar Tauranga gereden waarvandaan ik met mijn Ierse vriendinnen weer verder zou reizen. Eerst nog een wandeling gemaakt met de familie naar de top van Rainbow Mountain waarvandaan we een mooi uitzicht hadden op Mount Tarawera waar we later dit jaar waarschijnlijk nog omheen of op gaan wandelen, en een nog mooier uitzicht op Mount Ruapehu welke licht in in Tongariro national park. Na wat te hebben gedronken afgezet in mijn jeugdherberg, waar volgens de familie mijn reispartners vanaf nu de toets der kritiek konden verdragen, ofwel goedgekeurd!!!! Maandag in de ochtend op een paard (ja je doet gekke dingen tijdens zo'n reis) door de natuur om Rotorua gereden, wat erg mooi was, en de rest van de dag wat rondgehangen in onze jeugdherberg en de rest van de plannen besproken. Dinsdagochtend onze huurauto opgehaald die ons naar Wellington gaat brengen en op weg gegaan richting Taupo. De bedoeling was om via Taupo direct richting Tongariro N.P. te gaan maar dat ging helaas niet lukken want Eva werd onderweg ziek en na een bezoekje aan een lokale dokter kreeg ze te horen minimaal 24 op bed en peniciline voor een dag of tien, dus in Taupo een dagje verplicht over. Dinsdag middag in Taupo, nadat we Eva van een goed bed hadden voorzien met Anna de omgeving van Taupo bekeken. Na een kort bezoekje aan Huka Falls, een waterval zoals zovelen, naar Aratiatia rapids gereden. Aratiatia rapids is een waterkracht centrale die de overheid in al zijn wijsheid heeft neer gezet op een plek waar een van de mooiere watervallen in Nieuw Zeeland ooit was. Men heeft naast de watervallen een grote pijp neergelegd waar het water doorheen stroomt en de waterval hebben ze droog gelegd met een dam. Om de toeristen en de inwoners toch een beetje blij te maken openen ze de dam 4 maal per dag zodat je toch kan zien hoe hij stroomt.

Dit gebeuren opzich is best mooi want je ziet in 10 minuten de waterval veranderen van een klein stroompje in een echte waterval. Vandaag woensdag naar Tongariro N.P. gereden, met Eva gaat het weer wat beter dus dat was een goed bericht. Het was de bedoeling om morgen Tongariro Crossing te gaan lopen een track waar je een uur of 6 a 7 over doet, maar aangezien er op de track nog steeds sneeuw licht en de weersverwachtingen alleen maar regen en wind voorspellen gaat dat nu niet door en doen we dat op de terugweg. Vanmiddag nog wel het national park ingeweest waar we nog hebben kunnen genieten van mooie uitzichten op mount Ruapehu, en over de laatste sneeuw van dit jaar gelopen. Tevens voor het eerst echt de grote weersveranderingen die je hier NZ kunt meemaken in een dag meegemaakt. Men heeft mij al een aantal keer verteld dat je in deze omgeving vier jaargetijden in een dag kunt hebben, nou dat klopt. Vandaag begonnen met zon en lekker warm, later regen wat niet zo gek ik in dit jaargetij, en op mount Ruapehu, zon, sneeuw en regen gehad met tempertuur verschillen van ongeveer 15 graden in een aantal minuten, heerlijk.

4.3 Wellington - Kaikoura(zuider eiland)

Het gaat weer goed met de activiteiten dus maar weer een verhaaltje om alles op een rijdje te blijven houden. Dat reizen vermoeiend was had ik volgens mij al eens in een van mijn verhalen gezet, maar erger is nog dat je op een gegevens moment de tijd en dag gaat vergeten, zo heb ik net in mijn vorige verhaal de dagen moeten veranderen want bij het nalezen van dat verhaal een paar minuten geleden kwam ik bij de opzet van dit avontuur een dag te kort.....

juist donderdag vanuit tongariro N.P. richting wellington gereden een dagje rijden door mooi landschap alleen regende het helaas de hele dag dus tijd om echt ervan te genieten hadden we niet. Na aankomst in Wellington was het de bedoeling om wat rond te gaan kijken maar aangezien het alleen maar harder begon te regenen werd het uiteindelijk een ierse pub(ja de invloed van dat volk is erg groot) en hebben we weinig gezien van de rest van Wellington. Even voor de minder toptgrafisch aangelegde mensen onder de lezers, Wellington licht helemaal beneden op het noordereiland en is de plek waar vandaan je naar het zuidereiland vaart dus op de terugweg komen we hier terug.

Na een gezellig avondje in de eerder genoemde ierse pub was het vrijdag ochtend erg rot opstaan om 0800 aangezien de boot naar Picton om 0930 gaat. Met wat overblijfselen van de avond ervoor de auto richting de boot gereden, en met een sterke bak koffie op de valreep aanboord gegaan voor een tochtje van 3 uur naar de overkant. De eerste 2 uur van de overtocht is op volle zee, het laatste stuk vaar je tussen de fjorden door richting Picton, een stuk wat erg mooi is en waarvan een hoop foto's gemaakt zijn. In Picton op de trein gestapt richting Kaikoura, een werkelijk schitterende treinreis van ongeveer 3 uur richting het mekka voor zoogdieren liefhebbers. Kaikoura is vooral bekend van zwemmen met dolfijnen, zeehonden die je op een paar meter kan benaderen/waar je mee kan zwemmen en walvissen bekijken.

Vandaag zaterdag vanmorgen om 0830 op de boot gestapt om met dolfijnen te zwemmen, wetsuit aan en zwemmen in water van een graad of 14. Een erg mooie tocht waarbij we tot 2 maal toe een minuut of 15 tussen de dolfijnen door konden zwemmen en een aantal mensen geluk hadden dat ze zelfs om hun heen bleven hangen. Vanmiddag een wandeling gemaakt langs de baai van Kaikoura waarbij we een hoop zeehonden gezien hebben die vlak voor je neus lagen te zonnen. Vanavond belooft weer een zware avond te worden(zaterdag) Ierland speelt tegen Australië in de wereldkampioenschappen rugby, dus verplicht kijken in een Ierse pub. Even voor de minder sportbeminden rugby is de nummer 1 sport in NZ "the allblacks" zoals hun nationale rugby team heet is een van de beste teams in de wereld. Er zijn een 8 tal goeie landen in rugby, Australië, Nieuw Zeeland, Schotland, Ierland, Engeland, Fiji, Zuid Afrika en Frankrijk en tussen deze teams gaat het dan ook vanaf de kwart finales. Zo weer even een klein beetje educatie tijdens het lezen, het is hier 1900 uur 0700 aan de andere kant van de wereld ik ga aan mijn avond eten.

4.4 de eerste fotos van NZ

De eerste plaatjes let wel op de foto's zijn erg zwaar om te downloaden.

4.5 Kaikoura

Vandaag, regen zon regen en zon, een echte Nieuw Zeelandse dag dus. Even een dagje niets na een aantal dagen lekker bezig te zijn geweest, we zitten nog steeds in Kaikoura en hebben net besloten er nog maar een nachtje aan vast te plakken. Dit is een van die plaatsen en zeker de jeugdherberg waar we zitten waar je je echt thuis voelt, en waar de eigenaar je op dag een waarschuwt om plannen te maken wanneer je verder gaat anders blijf je hier een tijdje hangen, nou dat klopt in ons geval. We hebben nu wel besloten om morgen(lees woensdag) echt weg te gaan anders schiet het niet op en aangezien we zaterdag in Christchurch willen zijn ivm met de volgende rugby wedstrijd van de Ieren moeten we wel. Waar was ik gebleven, zondag ochtend "the day after the night before" uitgeslapen dus want dat was erg nodig. In de middag een Mauori tour gedaan, de originele bewoners van Nieuw Zeeland, en volgens hun verhaal over het ontstaan van de aarde meegekregen. Een tour met een klein groepje dus een hoop informatie meegekregen en een kijkje in het leven van een Mauori familie, waarbij we ergens midden in de tour zelfs in hun huis zijn geweest, nadat je eerst door een Mauori ritueel bent gegaan. Dit ritueel geeft je eerst een kijkje in het verleden van de Mauori die net als vele andere stammen in de wereld(indianen,aboriginals) door veel oorlogen zijn geteisterd en tot op dit moment nog steeds moeten vechten voor hun bestaan recht. Het is wel zo dat je nu wel ziet in meerdere landen dat ze de oude rechten van dit soort stammen aan het erkennen zijn en dat ze zowel land als genoegdoening voor al het leed wat hun is aangedaan krijgen. Ze laten je zien hoe ze vroeger eten goed hielden voor een langere tijd door middel van drogen, opslaan in de grond, of in zeewier vouwen dit afsluiten, waarbij het zeewier droogt en al de lucht naar buiten perst waardoor het helemaal luchtdicht is. Tevens krijg je een verkorte versie van een ritueel wat normaal een aantal dagen duurt waardoor zij je zien als een soort familie lid, wat terug te brengen is naar het feit dat volgens de bijbel wij van Adam en Eva

afstammen dus ergens in de verte we allemaal familie zijn. Als laatste leren ze je hun manier van begroeten de "neus begroeting" (erg vrij vertaald), de bedoeling is dat je elkaar een hand geeft en tevens een of twee maal met de neus tegen elkaar aan drukt, volgens de Mauori is dit een manier om meteen bij het ontmoeten van een vreemdeling het ijs te breken. Na dit te hebben doorlopen ga je naar het huis waar de tourleider woont en ontmoet je zijn familie, dus handjes schudden de neuzen tegenelkaar aan en naar binnen. Na een korte ontmoeting van de familie krijg je wat te eten aangeboden een andere traditie van de Mauori, als er iemand op bezoek komt word er altijd eten geserveerd(erg rot). Het tweede gedeelte van de tour laten ze je zien hoe ze de natuur gebruiken als natuurlijke medicijn kast, waarbij wij een drankje kregen aangeboden van een van de planten wat goed schijnt te zijn voor je doorbloeding. Tevens leren ze je hoe je van een bepaalde plant allerlei dingen kunt maken zoals tassen, schalen etc waarbij wij een boekenlegger mochten vlechten. Een mooie tour zeker doordat ze maximaal 8 mensen meenemen waardoor het een erg persoonlijke tour is. Maandag, walvissen bekijken er stond erg veel wind dus de tocht naar buiten was erg leuk, lekkere hoge golven, een hoop mensen ziek(nee ik niet) en tijdens de tocht maar 2 walvissen gezien waarbij je bij de Spermwalvissen die wij gezien hebben alleen maar de rug ziet als ze bovenwater zijn en de staart ziet als ze duiken, dus dat viel wat mij betreft wat tegen. S'middags een wijntour gedaan naar de een winery in deze omgeving, erg leuk om te zien en te proeven, en we konden het niet laten om voor maandag avond een flesje mee te nemen. Het is een winery die tegen alle natuurlijke wetten in vlak naast de zee ligt, de planten kunnen niet tegen een grote hoeveelheid zout, maar gezien de hoogte waarop deze winery ligt schijnen de planten weinig last te hebben van het zout. Voor morgen ochtend hebben we een duiktrip geboekt waarbij als alles goed is de tweede duik met een beetje mazzel zwemmen met zeehonden word, we zullen zien.

4.6 Kaikoura - Christchurch

ik begin de dagen steeds meer kwijt te raken en ik heb daardoor steeds meer moeite om te weten wanneer ik wat gedaan heb, maar met een beetje puzzelen komen we er toch wel weer uit. Woensdag ochtend zoals ik al schreef in mijn vorige verslag gedoken, mijn eerste koude duik sinds een tijdje zeker in vergelijking met Fiji waar het water 27 graden is en in Kaikoura 11. Het was een mooie duik langs een rots genaamd Whalerock maar na een duik had deze jongen het wel gezien, de kou had een beetje teveel de overhand gekregen. Woensdag middag een middagje niks doen voor de afwisseling, buiten het inpakken van mijn rugzak. s'Avonds heerlijk gegeten een van de Ierse dames was wezen vissen en had voor een heel weeshuis aan vis meegenomen. Tevens hadden een aantal lokale vissers een schelpdier gevangen waar ze in Japan 200 dollar per kgs inclusief schelp voor schijnen te betalen, ze hadden er voor ons 10 meegenomen, de naam ben ik even kwijt maar daar kom ik nog op terug. Vandaag donderdag met de bus naar Christchurch gereden, een dagje in mijn uppie, de dames hebben besloten nog een dagje te blijven in Kaikoura maar ik had het daar wel gezien. Morgen komt de bende weer bijelkaar zodat we het week-end kunnen besteden aan het kijken van de kwartfinales van de wereldkampioenschappen rugby.

4.7 Christchurch

Zo even weer wat toevoegen, vanavond een beetje een teleurstellende avond gehad Ierland speelde in de kwartfinale rugby tegen Frankrijk en hebben helaas verloren dus er was wat troostwerk te verrichten.....

Drie dagen Christchurch was een heerlijkheid, een heerlijk relaxte stad, relaxte mensen een hoop mooie gebouwen.

Vrijdag maar weer eens op een fiets gesprongen (is minder leuk dan fietsen door New York) maar voor de afwisseling was dit weer een leuke manier om door deze stad heen te komen. Na een redelijk lange wandeling door de botanische tuinen die vanwege de tijd van het jaar helemaal in bloei staan, naar "the arts centre" gegaan. The arts centre is gesitueerd in de oude gebouwen van de universiteit van Canterbury die vooral bestaan uit gebouwen die gebouwd zijn rond 1877. Tegenwoordig is een klein gedeelte ingericht als museum en de rest als galleria waar je een studio kunt huren en je kunst kan maken en proberen te verkopen.

Zaterdag na wat bijslaap werk (het was weer eens laat geworden vrijdag avond) naar de Christchurch art gallery gegaan. Dit museum wat in mei van dit jaar geopend is is net als de rest van Christchurch door een goeie architect getekend. Een mooi gebouw met een werkelijk schitterende glazen muur aan de voorkant van het gebouw. Zoals het met kunst is je haat het of je vindt het mooi, zo had ik ook gemengde gevoelens bij een hoop van de schilderijen, maar over het algemeen hadden ze een aantal indrukwekkende collecties.

En toen werd het zondagochtend, met een gevoel van "the morning after the night before" vroeg opgestaan en na wat ontbijt werk..... richting de week-end attractie van Christchurch de arts markt waar artiesten van overal vandaan hun spullen mogen verkopen. Het is een leuke kleine markt waar je na een rustige zondagochtend wandeling in een uurtje mee klaar bent. Om 12 uur hadden we afgesproken met Alex, kleine uileg Alex komt uit Christchurch en

hebben de dames en ik op Fiji ontmoet. Met alex naar Akaroa gereden een stadje wat zijn bekendheid te danken heeft aan het feit dat Fransen in 1838 daar een stuk land hadden gekocht van de Maori en daar een klein dorpje hadden gesticht. Tegenwoordig zie je dat alleen nog terug aan de al de Franse namen die de straten en de gebouwen nog hebben. Na een heerlijke maaltijd bij Alex (ja eten en drinken gaat ons erg goed af) en het kijken van de wedstrijd tussen Ierland en Frankrijk terug gegaan naar onze jeugdherberg om onze spullen te pakken. Morgen maandag huren we een auto voor een week of vier Waarmee we vanaf Christchurch in eerste instantie richting Mount Cook gaan rijden.

4.8 christchurch - Mount Cook - Wanaka

Zo het weer heeft weer eens geholpen met het versnellen van ons programma. Maandag hebben we een auto gehuurd die ons de komende weken over het zuider eiland moet gaan brengen. S'middags zijn we richting mount Cook gereden, volgens ons is deze bezienswaardigheid als zijnde hoogste berg van NZ een beetje overdone. Niet echt wat we er van verwacht hadden en of de echt de hoogste berg is konden wij niet zien, maar gezien het aantal Japaners moet het een echte bezienswaarheid zijn(even voor de minder ervaren reizigers, overal waar je een hoop Japaners ziet is over het algemeen een bezienswaardigheid). Dinsdag na wat korte wandelingetjes maar weer in de auto gestapt richting Wanaka, een van de adventure cities van NZ, hier kan je alles doen op het gebied van outdoor en adventure, van skydives to white water rafting. Na aankomst wat al redelijk laat was ons eten klaargemaakt en na het eten en een paar heerlijke wijntjes richting ons mandje gegaan. Woensdag(lees vandaag) eerst mijn plannen voor de komende dagen opgemaakt, wat inhoud dat ik donderdag hier vertrek richting Te Anua waar ik zaterdag begin met de Milford track een van de hoogte punten van mijn reis(4 dagen lopen waarbij je je eten e.d. zelf moet meesjouwen). Aangezien Queenstown waar ik als het goed is na Te Anua naar toe ga ook een Adventure city is heb ik vandaag hier in Wanaka het Puzzle museum bezocht. In het puzzle museum kan je buiten natuurlijk puzzels allerlei hologrammen zien en hebben ze een gedeelte waarin je constant in een hoek van 15 graden loopt en waar ze je evenwicht gevoel testen. Als laatste hadden ze daar een gigantisch doolhof waarbij het de bedoeling is dat je in alle vier de hoeken probeert te komen in een zo vlug mogelijke tijd, ons heeft het ongeveer 1.5 uur geduurt. Na een wandelingetje door het dorp en het doen van wat inkopen nu even mijn dagboek up to date gemaakt straks lekker eten en dan naar de bioscoop.

4.9 Milford Track

Zo het zit erop de Milford track een van mijn hoogte punten van de reis. The Milford track helemaal onderin op het zuider eiland voor de echte fans www.doc.govt.nz en dan zoeken onder Great walks. 4 dagen lopen door niemandsland geen douche, je eigen eten meenemen, de al eerder besproken 4 jaargetijden in een dag en hele mooie uitzichten. Geluk is ook een woord wat zo af en toe in je woordenboek moet voorkomen en dat kunnen we wat betreft de afgelopen 4 dagen zeker vertellen. Fjordland zoals het gebied heet is de afgelopen tijd getijsterd met een aantal aardbevingen en met slecht weer wat ze normaal hier in septeber hebben. Volgens de ingewijden hier lopen ze kwa weer op het moment ongeveer 1.5 maand achter, en zijn zelfs een aantal tracks die normaal allang open zijn nog steeds dicht. Dag 1: rond 10 uur vertrek vanaf het D.O.C. center(even uitleggen D.O.C. staat voor department of conservation ofwel staatbosbeheer of iets in die richting)met de bus richting Te Anau downs waar je op de boot stapt richting het begin van de track. Na een tocht van een uur over lake Te Anau word je gedropt op het begin punt van de Milford track en word je succes gewenst voor de eerste 5 kilometer richting de hut waar je de eerste dag verblijft. Gelukkig was dag 1 voor ons mooi weer dus na 45 minuten door kachelen had ik hut 1 bereikt en kon ik de rest van de dag genieten van mooi weer. S'avond om half 8 heb je de zogenaamde hut talk of te wel de weersvoorspellingen voor de volgende dag en wat je zoal kan verwachten op de track. weersverwachting voor dag 2, 24 uur regen, vanaf 00.00 uur een beetje en vanaf een uur of 12 in de middag to 00.00 uur een centimeter of 10 extra mooie vooruitzichten dus. Daarbij kwam nog eens het verhaal dat ivm het weer er een verhoogt lawine gevaar was en dat daardoor een stuk van de route van dag 2 niet toegankelijk was en we per helicopter een stuk van de route moesten afleggen. Dus op dag 2 moesten we extra vroeg beginnen en de regen en na een dikke 3 uur lopen werd de hele groep verzameld op een open veld in de stomende regen om vanaf daar gevlogen te

worden naar onze volgende hut. Nu was de regen die dag niet eens het ergste wat je kon overkomen maar ongeveer een uur stil staan in de stomende regen zonder een dak boven je hoofd maakt je toch minder blij. Na overgevlogen te zijn en zeiknat aangekomen te zijn in onze 2e hut moesten we ook nog eens een uur wachten op onze rugzakken die met een cargonet werden overgebracht nadat de laatste mensen waren overgevlogen. Na het ophalen van onze doorweekte rugzakken onszelf omgekleed (ja alles in mijn rugzak was droog had alles in extra plastic gepakt) en al onze spullen te drogen gehangen rond de openhaard in hoop dat alles de volgende dag droog zou zijn. De hut talk van s'avonds bracht al weer verlichting in alles de volgende 2 dagen werd er mooi weer verwacht alleen s'nacht zou er nog wat sneeuw vallen. Na een goeie nacht slapen dag 3 begonnen met wat zon en wat bewolking, dag 3 is volgens een ieder de zwaarste dag want dan ga je over een berg heen. Vanaf het begin van de klim begon het te sneeuwen, het weer wat ze eigenlijk voor s'nachts hadden voorspelt, dus in de heerlijke kou omhoog mogen lopen. Boven aangekomen zou je hele mooie vergezichten hebben maar je raadt het al we stonden daar met ons hoofd met recht in de wolken. Na een korte pauze aan de afdaling begonnen die ivm het weer van de afgelopen tijd niet over de gewone track gaat maar over de emergency track die ze gebruiken bij een hoog lawine gevaar wat op moment daar geldt. De emergency track is niet zoals de rest van de track netjes bijgehouden en redelijk om over te lopen, nee je moet glijdend, lopend door modder, door stromende beekjes en over rotsen jezelf een weg naar beneden zien te maken en dan ook nog de track blijven volgen dmv pijlen. Maar ondanks dat en mede doordat later op de dag de zon ook nog eens ging schijnen was het toch een mooie dag waarbij zeker nadat het stopte met sneeuwen nog een erg mooie middag was. Dag 4 bestaat voornamelijk uit het optijd terug zijn bij de boot die je vanaf de track terug brengt naar de bewoonde wereld, 18 km wat ze hier noemen naar beneden lopen, als moet ik zeggen dat we nog steeds aardig wat moesten klimmen. Wederom geluk weer een mooie dag een lekker zonnetje de hele dag en heerlijke

temperaturen om in te lopen. Na een heerlijk boottochtje naar Milford de terugreis naar Te Anau waar de welverdiende douche na 4 dagen wachten een heerlijkheid was. vanavond nog wat wezen eten met een aantal mensen waarmee we de track gedaan hebben en morgen naar Queenstown waar ik de Ierse meiden weer ontmoet om daarmee weer verder te gaan. Zeker een hoogte punt en een aanrader al moet je deze track ivm zijn populariteit wel een aantal maanden van te voren boeken.

4.10 Queenstown

Zo 5 dagen Queenstown, de bedoeling was een beetje bijkomen van de Milford track, uiteindelijk ben ik toe aan een rusthuis want die mogelijkheid heb je hier niet echt. De dag na de Milford track met de bus richting Queenstown gereden, en de rest van de dag toch maar een soort van rustig aan gedaan, alleen even wat rondgekeken in het stadje. Queenstown is een stadje met ongeveer 7000 inwoners, maar inclusief alle toeristen lopen er in de zomer ongeveer 25000 mensen rond, dus daarop zijn ze helemaal ingericht met allerlei toeristen winkeltjes, cafe's, restaurants en aangezien het vooral jongeren trekt zelf een aantal club's. Ons onderdak was ook weer een schot in de roos we zitten hier boven op een berg met een schitterend uitzicht over Queenstown, de bergen en het meer(alleen die berg oplopen pffffff). Zoals ik al eerder schreef is Queenstown vooral bekend om zijn outdoor activiteiten en daar hebben we er een aantal van gedaan. Zo'n 40 km buiten Queenstown licht Glenorchy dit dorpje met 300 inwoners is de Start van de Routeburn track, de Routeburn track is een track van 32 km waarbij je op de 2e dag zo ongeveer recht omhoog de berg op moet lopen en welke op het moment nog steeds gesloten is vanwege het lawine gevaar. Het eerste gedeelte van de track is wel gewoon open dus anderhalve dag na het beeindigen van de Milford track fijn weer een uurtje of 4(ja ook berg op) de beentjes maar weer een beetje los gemaakt. de vrijdag bestond voor het grootste gedeelte uit regen zelfs het uitzicht vanuit onze jeugdherberg was slecht ivm alle bewolking dus eindelijk een dagje relaxed, bioscoopje pakken beetje rond hangen boekje lezen etc. Zaterdag ochtend mooi weer en besloten een stukje te gaan fietsen..... Met een georganiseerd mountainbike tour mee geweest waarbij je door een busje de berg op word gereden en daarna is het de bedoeling dat je met zijn allen heelhuids weer beneden komt(en hopelijk zo gauw mogelijk want dat is wel zo leuk). Nou een groep met toppertjes want met recht vlogen we van de berg af gedeeltelijk over grasland en zandweggetjes en gedeetelijk over verharde weg. na

een oefenrondje word je weer naar boven gebracht en doe je dit nog een keer en deze keer was het weer proberen harder dan de vorige keer naar beneden te gaan..... Natuurlijk kon het niet uitblijven dat er ergens een keer iemand onderuit zou gaan, en ja hoor ik zij de gek maakte de schuiver van de dag, nee het was niet mijn eigen fout er moest zo nodig iemand voor me remmen vlak voor de enige plek waar je veilig een beekje over kon. Gevolg hard in de remmen en een mooie schuiver over een meter of 25 nat gras..... een blauwe knie en wat mank lopend gewoon weer verder gegaan. Zaterdagavond een afscheids dinetje gehad met de Ierse dames, zijn gaan van de week richting Australie en moesten daarom richting Christchurch om hun vliegtuig te halen, daarna nog wat wezen stappen met elkaar. Zondagochtend afscheid genomen en de rest van de ochtend een beetje bijgekomen van de avond ervoor. Na 6 weken bijelkaar te zijn geweest was het afscheid wel moeilijk maar ach dat hoort er ook bij en we kunnen terugkijken op een geslaagde trip met elkaar. Voor de middag had ik een Rafting trip geboekt, waarbij men mij op zaterdag verteld had dat de rivier zo hoog stond dat ze op die middag de trip gecancelled hadden omdat het te gevaarlijk was..... Nou op zondagmiddag was het dus ongeveer het omgekeerde er zat in de 1.5 uur durende trip een echt leuke stoom versnelling bij waarbij ook ik me voor het eerst tijdens deze trip vast moest houden maar voor de rest was het net varen met een boot van de reddings brigade door de branding en een beetje heen en weer springen. Het enige echt leuke van deze trip is een stuk van 700 meter waarbij je door een tunnel heen gaat die bij iets te hoog water niet eens door te komen is, maar het water was dusdanig gezakt dat we er door heen mochten. Het eerste stuk ga je echt een zwart gat in en heb je geen idee waar je je bevindt, en na een paar honderd meter zie je het einde van de tunnel en kan je schimmen van de andere boten voor en achter je zien echt geweldig. vandaag maandag vanochtend terug gereden naar Te Anau waar ik morgen nog een bezoekje ga brengen aan de Milford Sound, maar daar kom ik van de week wel weer op terug

4.11 plaatjes van de Milford Track

Zo hier even wat foto's van de Milford track, ik heb er ongeveer 130 genomen dus bij thuiskomst is er nog genoeg te zien

4.12 queenstown - Te Anau - Queenstown - Wanaka

Zo na een omzwerving van 2 dagen weer terug in Queenstown, en eigenlijk opweg richting Wanaka waar ik even een paar dagen rust ga houden(denk ik). Vanuit Queenstown met 3 mede lotgenoten reizigers richting Te Anau gereden mede omdat op aanraden van een aantal mensen op dinsdag toch nog een boot tocht te maken over de Milford Sound. Na wat rondzoeken in Te Anau de boot gevonden waar we met mee wilden, de 09.55 boot vanuit Milford Sound wat een klein bootje is in vergelijking met de boten die later op de dag gaan, in je eentje met nog 600 man op een boot terwijl we nu met een man of 30 op een klein bootje gaan. Dus dinsdag ochtend 07.00 de wekker want Te Anau - Milford is een goeie 2 uur rijden over Milford road wat een onwijs mooie weg is om te rijden maar het genieten daarvan zouden we op de terugweg doen. Het geluk was ook nog eens aan onze kant, want een strak blauwe hemel iets wat je ook niet iedere dag ziet in Fjordland aangezien het daar nog steeds 200 dagen per jaar regent. Toch stiekem wat genoten onderweg dus net op tijd aangekomen om de boot te pakken die ons met echt schitterend weer door de Milford Sound heen voer(foto's volgens nog). Daar kunnen genieten van mooie uitzichten, een hoop sneeuw op de bergen en weer veel te veel foto's genomen. Na 2 uur en 15 minuten weer terug aan de wal gekomen en nu echt genietend van de weg terug gereden richting te Anau. Er licht op het moment nog veel sneeuw zeker op het eerste stuk van de route hebben we een aantal maal in de sneeuw gestaan en kunnen genieten van een aantal mooie vergezichten. Aangekomen in Te Anau hebben we ons tegoed gedaan aan een heerlijke maaltijd bestaande uit pannenkoeken(je moet wat) en ijs als toetje. Vandaag woensdag ben ik met min eigen prive harem (ja 4 vrouwen) terug gereden richting Queenstown en vanavond door naar Wanaka waar we op het moment zitten. Vanmiddag in Queenstown heerlijk van het mooie weer genoten en een beetje rond gewandeld. Morgen word een rustdag

lekker een beetje rondhangen en een beetje bijkomen van de laatste dagen.

4.13 Wanaka - Christchurch - Punakaiki - Motueka

Zo het is even veel te lang geleden dat ik een update heb gemaakt, maar als je het zoals ons de laatste dagen te druk hebt met je reis dan kom je er ook niet echt aan toe. Even wie is ons, op het moment reis ik rond met Petra en Kim 2 hollandse meiden uit Assendelft (noord holland) die met een kampertje een week of 4 door NZ heen reizen. Afgelopen donderdag zoals aangekondigd in Wanaka een dagje rust gehouden alleen s'avonds naar de bioscoop geweest (zie eerder verslag van Wanaka). Vrijdag ochtend hadden de dames besloten om eerst een skydive te maken (mijn hoogte vrees kan dat nog steeds niet hebben) en na dat zij deze sprong gemaakt hadden zijn we op ons gemakke richting Franz Josef gereden een van de gletsjers die je hier moet zien samen met Fox Glacier, helaas hadden wij het weer weer eens tegen en zaten beide gletsjers helemaal dicht met bewolking en waren de weersvoorspellingen ook niet al te best voor de komende dagen dus zijn we zaterdag ochtend maar weer verder gereden richting Christchurch. Aangezien de zaterdag avond in Christchurch een week of 3 geleden erg goed bevalen was had ik besloten om dat nog een keertje dunnetjes over te doen en de dames hadden daar ook wel oren naar dus wij die kant uit op zaterdag ochtend. Tevens had ik op de dag dat ik Christchurch 3 weken geleden verliet in mijn gastenboek een berichtje gehad van Peter van Bussen, een goeie vriend van Sandra en Han (die weer vrienden van mij zijn) dat als ik in christchurch zou zijn ik maar eens langs moest komen dus na aankomst de stoute schoenen aangetrokken en na een belletje die kant uit gereden. Om een lang verhaal kort te houden zijn we zaterdagavond onwijs wezen stappen in Christchurch en hebben tot dinsdag ochtend bij Peter en Diny in huis gezeten en daar mogen genieten van een heerlijke BBQ en van hun gastvrijheid. De zondag hebben we besteed zoals gebruikelijk na een goeie nacht stappen aan uitslapen en we zijn naar het Anartic Centre geweest. Het Antartic Centre is het verzamel punt

waarvandaan alle onderzoekers die in Antarctica zitten vertrekken van alle landen die daar een onderzoek station hebben. Alle mensen worden vanuit Christchurch of gevlogen door Amerikaanse leger vliegtuigen of varen vanuit de haven van Christchurch die kant op. In het Antarctic Centre krijg je allerlei info over hoe mensen daar leven wat voor onderzoeken ze daar doen etc.(als je meer wilt weten www.iceberg.co.nz) Dinsdag ochtend afscheid genomen van de Peter en Diny en de kinderen en eerst richting Hamner Springs gereden. In Hamner Springs heb je Hotsprings heerlijke natuurlijke warm water baden waar je uren in kunt liggen en tevens heerlijke sauna en stoombaden. Na een uurtje heerlijk genieten van een sauna en een heerlijk heet bad moesten we helaas al weer verder want we moesten nog een stukje rijden richting Punakaiki. Dinsdag avond erg laat aangekomen in Punakaiki, waar we vanochtend zijn wezen kijken bij de Pancake rocks and blowholes. De pancake rocks is een rotsformatie die eruit ziet als een stapel pannenkoeken, en dat is ook het verhaal van het ontstaan van deze naam. De blowholes zijn leistenen die tussen ongeveer 20 en 35 miljoen jaar geleden zijn ontstaan, en door het uitslijten van het gesteente door water zijn de gaten ontstaan waar het water nu doorheen komt wat bij een hoge zee hele mooie fontijnen moet opleveren waar wij iets van hebben kunnen zien maar het schijnt nog veel mooier te zijn als het echt stormt(de foto's moeten het allemaal duidelijker maken). Vanmiddag doorgereiden richting motueka waar we net een kano trip hebben geboekt langs een stuk van Abel Tasman national park, waar we morgen om 0800 mee gaan beginnen.

4.14 Motueka

Donderdag 4 december een dag voor sinterklaas die ze hier niet kennen..... Kayakken, we hadden weer eens geluk, heerlijk weer, graadje of 25 de hele dag en een heerlijk zee briesje dus het kon niet op. Na wat instructie over hoe je een kayak moet besturen en wat veiligheid gebrabbel wij de de kayak's en peddelen. De route langs de buitenkant van Abel Tasman nationalpark is werkelijk prachtig(zelfs als het regent schijnt het mooi te zijn), erg mooie natuur, ondanks dat dit een van de jongste parken is in NZ. Abel Tasman NP bestaat pas sinds 1942 en is niet vernoemd naar degene die daar volgens de overleveringen is geland want dat is eigenlijk Thomas Cook geweest, maar aangezien ze dat gedeelte altijd al Abel Tasman genoemd hebben hebben ze dat zo gehouden. Vrijdag, de bedoeling was een heerlijke tocht langs de golden bay, wat met een hoop zon echt schitterend schijnt te zijn maar met slecht weer echt hopeloos is, dus na een tocht van 2 uur naar het uiterste topje van het zuidereiland, rechts omkeer gemaakt en terug gegaan naar Motueka, de rest van de dag weinig meer uitgevoerd. S'avonds naar de kerst optocht geweest die word georganiseerd door de lokale winkelstraat waarbij allerlei bedrijven en verenigingen hun kerst groet brengen aan alle inwoners en bezoekers, en na afloop hebben ze een soort van kermis waar het hele dorp naar uitloopt. Zaterdag was de bedoeling om te gaan zeilen op een catamaran, maar helaas het weer gooide ook daar roet in het eten dus de beslissing om er een dagje filmpjes kijken, eten en verder niets was snel gemaakt, want dat soort dagen zijn ook wel eens lekker, en zondag weer een nieuwe kans. Zondagmorgen opgestaan en jawel mooi weer, geen wolkje meer aan de lucht dus op naar Kaiteriteri(probeer het maar uit te spreken) en met 5 man(een lekker klein groepje) op ons vervoer middel gestapt voor de zondag. Wij hadden een leerzaam dagje geboekt op de cat, dus de hele dag een beetje mogen rond zeilen, een hoop instructie gehad en een stuk meer gezien van Abel Tasman NP. Na een heerlijk dagje zeilen en genoten te hebben van de natuur, nu

klaar om zo te gaan koken en na het eten vroeg ons bedje in, wat ons morgen en verder gaat brengen geen idee op dit moment.

4.15 Blenheim - Kaikoura - Christchurch - Tauranga

Zo Nieuw Zeeland zit er zo goed als op, ik zit nu bij Sjaak en Erika in Tauranga en morgen (lees maandag 15/12) ga ik voor 8 dagen naar Fiji. Wisten ik op het moment dat ik mijn laatste update schreef nog niet wat de plannen waren zegt de titel van dit hoofdstuk denk ik genoeg het werd Blenheim. Blenheim dankt zijn bestaansrecht aan de wijnteelt die men daar sinds een 30 tal jaren heeft opgebouwd. Dinsdag middag hebben we daar dan ook besteed aan het proeven van verschillende wijnen bij 7 wijn boeren. Aangezien het niet verstandig is als je zelf moet rijden met zoveel wijn voor de boeg hadden we een wijntour geboekt, onze gids Andy een 72 jarige man die ons in een klein busje een prive tour gaf had veel verstand van de productie van wijn(en hij lust het zelf ook). Samen met de dames hebben we ons die middag aardig laten vol lopen dus de avond werd besteed aan wat rondhangen in mijn jeugdherberg en vroeg naar bed. Woensdag zijn we richting Kaikoura gereden(hier ben ik al geweest) want de dames hadden voor donderdag dolfijnen zwemmen en een maori tour geregeld. Na 1.5 dag in Kaikoura te hebben rondgehangen en voor de zoveelste maal een aantal uur rondgehangen te hebben bij een colonie zeehonden zijn we donderdag avond richting Christchurch gereden waar we tot zaterdag bij Peter en Diny verbleven. Vrijdag overdag een beetje rondgehangen in Christchurch en s'avonds wezen stappen met Sarah de dochter van Peter en Diny en een aantal vriendinnen van haar(ja weer een klein harempje bij me). Zaterdag ochtend afscheid moeten nemen van Peter en Diny en tevens van Petra en Kim, ik vloog zaterdag ochtend naar Auckland en de dames die avond naar Melbourne. Helaas kwam er na 3 weken rond gezworven te hebben met elkaar ook aan dit avontuur weer een eind, maar gezien de plannen van ons kwamen er nog genoeg andere leuke avonturen aan. Na aankomst in Auckland heb ik mijn auto opgehaald en ben ik richting Tauranga gereden waar ik tot morgen ochtend blijf waarna ik mijn auto inle-

ver en richting Fiji vlieg. Aangezien ik besloten heb bij terugkomst in Aukland op 24 december weer richting Sjaak en Erika te gaan is dit tevens een soort van einde van mijn reis door NZ. Ik heb de afgelopen 7 weken een goeie indruk gekregen van NZ en ben erg onder de indruk geraakt door al het moois wat je hier kan vinden, zeg maar heel europa maar dan in een land. De hoogte punten van de afgelopen 7 weken:

- Milford track - eigenlijk heel fiordland - Abel Tasman NP - Christchurch - Kaikoura - Queenstown

Toch blijft er nog genoeg te dromen over, een aantal dingen die ik gemist heb:

- Bay off Islands - Tongariro Crossing - Fox/Franz Jozef Glaciers - Coromandel Peninsula - Dunedin - Stewart Island

en een aantal gedeeltes waar ik nog zeker een hoop meer had willen doen:

- Fiordland (kepler track/routeburn track) - Abel Tasman NP (Abel Tasman coastal track)

Wat ik tussen kerst en 30 december doe(dan vlieg ik naar Australie) weet ik nog niet dus misschien kan ik er nog iets vanaf schrappen maar dat zien we nog wel. Ik kan het in ieder geval iedereen aanraden om hier eens een kijkje te gaan nemen.

4.16 Fiji

Zo weer terug bij Sjaak en Erika in Tauranga, moe maar weer voldaan terug uit Fiji. Het word een erg kort verhaal deze keer, want het is niet meer geworden dan uitrusten, zonnen, een beetje drinken en bijkomen. Zoals ik al eerder had aangegeven is reizen een erg vermoeiende bezigheid zeker als je al 3.5 maand bezig bent, komt er een keer een dag dat je het ongeveer gehad hebt, en even op adem moet komen, nou dat is Fiji dus geworden.

Met een aardige verkoudheid en alle holtes helemaal dicht aangekomen in Fiji en de eerste 3 dagen knockout gelegen(kan ook wel eens lekker zijn). Na 3 dagen uitrusten en bijslapen begonnen met het genieten van de zon en alle andere bezigheden op het eiland, behalve het duiken dat was helaas niet mogelijk tijdens deze trip.

Toch weer 8 heerlijke dagen gehad op Fiji nu op naar kerst en dan richting australie op 30 december

4.17 Tauranga - Hamilton - Australie

Zo kerst is ook weer voorbij en ondertussen zit ik in australie(nog maar 10 uur tijdverschil we komen dichterbij). De kerstdagen in NZ waren erg gezellig, eerste kerstdag hebben de kinderen van Sjaak en Erika eerst de kadootjes mogen uitpakken inclusief de nieuwe trampoline die ze eigenlijk voor bij het nieuwe huis hebben gekregen maar in de tuin werkte hij ook prima. S'avonds hebben we bij kennissen de bbq opgestookt, nee niet zoals in nederland met houtskool, gewoon op gas ideaal systeem wat ze in NZ overal gebruiken. Gezien het klimaat in NZ heeft iedere tuin een gas bbq die ook meer dan 3 keer per jaar zoals in nederland gebruikt word, hier zijn er zelfs mensen die al hun vlees dagelijks op de bbq gooien ipv in de keuken alles klaarmaken. Tweede kerstdag zijn we bij vrienden geweest, dit is een club mensen die in hun vrije tijd muziek instrumenten spelen en een keer per week bijelkaar komen, hier werd ook weer de bbq opgestookt en er werd een hoop muziek gespeelt. Ondanks dat het weer over het algemeen niet zo goed was, er stond een hoop wind, waren beide dagen toch erg geslaagd en zeker het idee van een bq met kerst stond me erg aan. De dag na kerst afscheid genomen van Sjaak, Erika en de kids, zij gingen voor een aantal dagen op vakantie en ik ging richting Hamilton om daar wat rond te kijken en een collega tegen te komen. Hamilton is een aardig groot stadje zo'n 1.5 uur van Auckland af, maar staat niet in de boeken als een van de plaatsen waar je naartoe moet als reiziger, nou de boeken hebben het weer eens niet helemaal goed. Ik heb daar maar weer eens een andere mening aan over gehouden. Zo zat ik op zaterdag avond met een duitser, een limburgse en ik zij de gek te bbq'en(origineel he), kwam er op een gegeven moment een man bij ons aan de tafel zitten die een beetje in ons leven begon te roeren om te kijken wat we zoal doen. Wat bleek de beste man had een radio programma op zondag middag en probeerde daar iedere week ook een aantal reizigers naartoe te halen om die tijdens de uitzending ook aan het woord te laten. Zo kon het dus gebeuren dat mijn duitse vriend Andy en

ik zij de gek op zondag morgen richting de studio van Community Radio Hamilton gingen om ons te laten onderwerpen aan een vraag gesprek. We hadden bijelkaar zo'n 25 minuten waarin ook nog wat door ons uitgezochte muziek gedraaid moest worden dus ik ben ongeveer een minuut of 8 in de lucht geweest waarin er vragen zijn gesteld over mijn werk, en de reddings brigade.(ik heb hem op tape staan) Na dit vraag gesprek ben ik weer richting centrum gegaan waar ik om 3 uur een afspraak had met mijn collega Erika. Na een kort bezoekje aan het plaatselijke museum(waar ik alleen tijd had om de treintjes en de vliegtuigjes te bekijken) richting terras gegaan waar we afgesproken hadden. Zij waren een dag eerder aangekomen in NZ en dus nog helemaal onder de indruk van het tempo waarin hier alles gedaan word, al zagen ze dat al wel terug in mijn doen en laten. Na een paar uurtjes hun een prettige reis gewenst en richting jeugdherberg gegaan. Maandag alleen besteed aan het terug rijden naar Auckland en het vliegen naar Australie waar ik nu zit. In Melbourne werd ik opgehaald door een vriendin van mij waar ik tevens oud en nieuw vier. Ik zit op het moment in Ballarat een stadje 120 km. van Melbourne af, waar je al gelijk ziet dat het allemaal wat landelijker is en je het idee hebt dat alles al een paar jaar achter loopt op de rest van de wereld. De omgeving is best mooi, bergen met mooie uitzichten, meertjes die uit het niets er ineens zijn en minimaal 30 graden overdag maar wel een droge hitte dus verdraagbaar. Oud en nieuw word hier bij vrienden gevierd en de verwachting is dat het ongeveer 27 graden is vanacht dus dat word heerlijk.

Allemaal een prettig uiteinde

Hoofdstuk 5

Australie

5.1 Ballarat - great ocean road

Vanaf deze kant van de aardkloof een ieder een gelukkig 2004 gewenst.

Oud en nieuw in Australie, erg vreemd geen vuurwerk afsteken buiten, wat je op tv ziet in de grote plaatsen word georganiseerd door de overheid hier, verder is het in de meeste staten verboden. Het vieren werd gedaan in Daysford een knoepsgat ergens in de middle of knowere maar wel een gezellig feest. Buiten(20 graden om 00:00) met een bbq en een hoop drank, en om 12 uur sterretjes en natuurlijk iedereen gelukkig nieuwjaar wensen. 1 Januari bestond vooral uit wakker worden, om 10 uur in de ochtend geprobeerd iedereen in holland gelukkig nieuwjaar te wensen, ik had er een uur eerder al een hoop gedaan omdat ik het idee had dat het rond 10 uur niet zou lukken en dat klopte aardig. De rest van de dag een beetje rond gehangen in Daysford een toeristen plaatsje met bronnen waar je bronwater direct uit de grond kan drinken. Vrijdag de lokale dierentuin bezocht, een klein park waar de kangaroes gewoon door de bezoekers heen lopen, je kan ze voeren en zelfs aanraken. Verder hadden ze daar verschillende krokodillen, en allerlei verschillende gevaarlijke slangen.(van de 20 meest gevaarlijke dieren op deze aardkloof leven er 15 in australie) Verder proberen ze daar de Tas-

manien devil van uitsterven te behoeden door gezonde devil's te laten paren en die los te laten in Tasmanie. Na het zien van Koala's en het mogen aaien van een van de koala's weer richting huis van mijn vrienden gegaan. Het week-end zijn we naar de Great Ocean Road geweest, een van Austalie's mooiste kust gebieden met allerlei baaien, rotsen en een hoop historie rond allerlei schepen die daar vergaan zijn. Een van de voordelen van de great ocean road is dat het daar niet zo warm is als in Ballarat door de heerlijke zee wind.(in Ballarat is het over het algemeen een graad of 32 verder naar het binnenland loopt het op naar 37 tot 40)

5.2 melbourne - grampiens

Dinsdag met de trein richting Melbourne gegaan vanuit Ballarat waar ik nog steeds mijn basis kamp heb opgeslagen. Nadat ik mijn jeugdherberg had opgezocht richting de dierentuin van Melbourne gegaan, waar ik eigenlijk alleen voor de olifanten heen ging die volgens de brochures ook regelmatig tussen het publiek doorlopen. Dit scheen helaas niet zo te zijn, maar de omgeving die ze voor de olifanten gebouwd hadden, helemaal in stijl van de omgeving waar ze normaal leven, maakte dit alles toch weer goed. Na een rondje door de rest van de dierentuin was het tijd om richting avond eten te gaan en het avond programma in te vullen. dit werd uiteindelijk Lord of the rings, het moest gebeuren tijdens deze reis dat ik deze film ging zien, het was de bedoeling in NZ maar in de tijd dat ik daar de film kon zien waren er geen kaartjes meer te krijgen. Het enigste wat ik er over kwijt wil(dit ivm de mensen die hem nog willen zien) is dat het een hele goeie film is met een schitterend einde waarbij je de eerste 2 films niet hoeft gezien te hebben. Woensdag heb ik mij alleen bezig gehouden met het bekijken met het centrum van Melbourne, beetje rond gelopen, een rondje gemaakt met de City circle line, een tram die je langs de belangrijkste gebouwen rijdt. Melbourne heeft een erg leuk, niet te groot centrum, met natuurlijk een hoop hoogbouw, maar ook zeker een hoop historie. Zo heb je aan de rand van het centrum de "Queen Victoria Market" een half overdekte markt met o.a. een Nacht markt waar je op woensdag avond kunt eten en allerlei toeristen dingen kunt kopen. Verder heeft Melbourne een aantal buurten met allemaal huizen die daar minstens 100 jaar staan met allerlei mooie gevels en verzieringen. S'avonds had ik afgesproken met Duanne(even voor de trouwe volgers, mijn maatje van mijn eerste dagen in New York), na eerst wat gegeten te hebben en flink bijgepraat te zijn over ons leven tot dan toe, een aantal van zijn vrienden ontmoet en gelijk afspraken gemaakt voor de donderdag voor een kleine tour door een van zijn vrienden. Donderdag eerst richting zuid Melbourne

gegaan waar volgens de rondleidster een markt was, helaas die was daar alleen op woensdag en vrijdag dus dat was een mooie misser. Daarna de Botanical gardens bezocht en de gedenkplaats voor de oorlogs slachtoffers van alle oorlogen waar Australie in mee heeft gevochten. Donderdag avond tijdens het eten vroegen Duanne zijn vrienden of ik zin had om mee te gaan naar een cricket wedstrijd, het bleek Australie - India te zijn een eendags wedstrijd tussen de finalisten van de wereldkampioenschappen van vorig jaar. Zonder ook maar iets te weten over cricket(ik leer snel als het om sport gaat dus na wat uitleg zit ik er nu helemaal in) ben ik vrijdag naar mijn eerste cricket wedstrijd geweest. De wedstrijd werd gespeeld in het MCG(Melbourne Cricket Ground) een stadion waarin ongeveer 90000 mensen kunnen en wat met goeie wedstrijden meestal helemaal vol zit(ditmaal ongeveer 63000) Een eendags wedstrijd duurt ongeveer 8 uur(erg lange zit) waarbij halverwege de teams even een uurtje gaan eten(en wij natuurlijk ook), De uiteindelijk winnaar was Australie met een erg klein verschil(voor de kenners 10-288 - 10-270). Zonder al te veel in detail te treden is de bedoeling van het spel om met zo min mogelijk spelers(maximaal 10) zo veel mogelijk runs te maken(verdere uitleg kan ik mondeling doen) De score wordt bijgehouden met eerst het aantal slagmannen wat gebruikt is aan te geven en dan het aantal runs (10-288 10 man / 288 runs). Na een leerzame dag in het cricketstadion omstreekt 10 uur s'avonds richting Duanne gegaan voor een goeie nacht slapen. Zaterdag ochtend weer terug richting Ballarat, waarvandaan gelijk door gereden werd richting de Grampians een natuurpark wat een hoop weg heeft van de Schotse hooglanden volgens mensen die daar wel eens geweest zijn. 2 Dagen heerlijk door de natuur heen gezworven en kunnen genieten van een hoop vergezichten. Vandaag(maandag) een dagje rust, morgen naar Adelaide waarvandaan ik woensdag vertrek voor een 3 daagse tour naar Flinder Ranches.

5.3 adelaide - flinders ranges - hobart

Zo net aangekomen in Hobart(Tasmanie) eerst maar weer even een update maken van de afgelopen week. Op dinsdag richting Adelaide gegaan waar ik de dag heb doorgebracht met wat rondwandelen in het centrum van Adelaide, glenelg beach en een bezoek aan het Australisch wijnmuseum. Glenelg beach is het strand van Adelaide volgens iedereen, nou volgens mij is scheveningen nog steeds een stuk beter, al kunnen de lokale strandwachten nog wat van ons afkijken(of wij van hun). In Australie zetten ze met 2 vlaggen het bewakingsgebied af, hebben ze een auto en 4 man staan, en een tent als beschutting, het hele zaakje word aan het einde van de dag ingepakt en meegenomen. Alles wat buiten de vlaggen gebeurt is eigen risicoën je ziet dus ook bijna niemand buiten de vlaggen zwemmen(misschien een leuk ideeetje voor de hvrb tussen de brekers vlaggen plaatsen en wie op of om een breker zwemt eigen risico). Na een bezoekje aan het wijnmuseum waar je uilegt krijgt over de verschillende soorten druiven en hoe je wijn maakt(helaas weinig proeven) was het tijd om Mathijs een hollander die in Adelaide woont te bezoeken(heb hem leren kennen in NZ). Na flink geborreld, gegeten en bijgepraat te hebben was het voor mijn vroeg bedtijd want de volgende ochtend om 0545 stond de bus voor mijn Flinder ranges tour te wachten. Flinders ranges is vernoemt naar een engelsman die ergens rond 1850 in opdracht van de engelse regering op een expeditie moest om de kaart van Australie te tekenen, dit was in de tijd dat zowel Engeland als Frankrijk en zelfs wij Hollanders de heersers over australie wilden worden. Het hart van de ranges bestaat uit 3 bergketens(wilpena pound) die in een ronding met elkaar verbonden zijn waardoor je in het midden van deze ronding een soort van paradijs hebt doordat het water daar na regen blijft staan.(15 cent. per jaar) Gezien de afstanden die je in Australie moet afleggen werd het gros van dag 1 besteed aan het rijden richting de flinders ranges, met aan het eind van de dag een wandeling naar een uitkijk punt boven op Mt Ohlssen-Bagge waardoor je een uitzicht

kreeg over het hele gebied. Flinders ranges heeft in deze tijd van het jaar een gemiddelde temperatuur van ongeveer 38 graden met een luchtvochtigheid van een procent of 10, dus is een bus met airco een hele opluchting, behalve als deze het een uur na vertrek begeeft. gelukkig voor ons had onze gids ook nog wat verstand van auto's dus na onze wandeling had hij het probleem verholpen en konden we in ieder geval vanaf dat moment weer in een koele bus zitten, een hele opluchting na een aantal uur rijden zonder in de hitte. Na ingecheckt te hebben in onze accommodatie voor de nacht mogen genieten van een heerlijke afkoeling in het zwembad die we na een warme dag wel verdient hadden. Op dag 2 richting een uitkijkt punt gereden waar je een mooie uitzicht hebt over Wilpena Pound en je de aangrenzende berg ketens ook kunt zien. Hier hadden we tevens ons eerste perfecte zicht op een wedge tail eagle, deze eagle met een maximum span wijde van 2.60m, landde op een goed moment vlak bij ons in de buurt en bij het wegvliegen kwam hij zelfs vlak over ons heen, was een mooie belevenis even afwachten hoe de foto's eruit gaan zien. Toen doorgereden naar Parachilna Gorge voor een wandeling naar de Blinman Pools, hier vind je het hele jaar water doordat er aan het begin van de gorge een natuurlijke poel bevindt die gevoed wordt met grondwater. Na de lunch doorgereden richting Parachilna, aantal vaste inwoners 4, aantal seizoens inwoners 13. Parachilna bestaat uit een hotel, een jeugdherberg, een zwembad, bezinestation en een kroeg, hier mochten we de warme middag uren doorbrengen bij het zwembad of in de kroeg..... Na 2 uurtjes rondgehangen te hebben door gereden richting Wilpena station een cattle station (boerderij waar ze koeien houden) van ongeveer 780 vierkante kilometer. Hier onze slaap plaatsen voor de nacht ingericht en door de eigenaar meegenomen op een tochtje over zijn land met als bestemming Lake Torrens. Lake Torrens is 100 km lang en 80 km breed, en staat het gros van de tijd helemaal droog, waarbij de bodem is bedekt met een dun laagje zout waardoor het van afstand lijkt of je naar een fata morgana kijkt. Op dit station worden buiten de koeien ook een hoop opnames gemaakt voor films en reclame spotjes, en

hebben ze vorig jaar tevens een fossiel gevonden die waarschijnlijk ongeveer 550 miljoen oud is, en als dit zo is is dit de oudste vorm van leven die er ooit gevonden is in de wereld. Na een mooie zons-
ondergang gezien te hebben de rest van de avond genoten van een
nog mooiere sterrenhemel, doordat je daar op een vlakte zit en het
echt aarde donker is kan je daar de sterren echt goed zien. Dag
3 bestaat weer vooral uit het terug rijden naar Adelaide met on-
derweg een stop bij een Aboriginal rock art side, die als je al meer
kunst hebt gezien van aboriginals niet echt indrukwekkend is. Na
een heerlijke lunch en een kleine wandeling door alligator gorge op
de weg terug naar Adelaide door de Clare vallei heen gereden een
van de grootste wijnstreken in Australie. Zaterdagochtend na wat
uitgeslapen te hebben het museum van Zuid Australie bezocht waar
ze een hele indrukwekkende verzameling hebben van aboriginal art
en wapens waarmee ze jagen. In de middag met Mathijs richting
de duitse bierfeesten in Adelaide geweest(Adelaide heeft wat duitse
invloeden vooral de wijnstreken die je daar hebt) een gezellig feestje
waar men probeer de sfeer zoals op duitse bierfeesten te krijgen wat
ze tot op zekere hoogte nog lukt ook. S'avonds was het alweer tijd
om de bus terug te pakken richting Ballarat om spullen te wisselen
voor mijn volgende trip, na de zondag gebruikt te hebben om een
beetje bij te komen gaan we morgen op weg voor mijn trip door
Tasmanie.

5.4 Tasmanie - australian open - naar huis

Zo mijn laatste update wat betreft deze reis en tevens het afscheid van een mooie droom die denk ik in de toekomst nog een vervolg gaat krijgen. Mijn tour door Tasmanie was te kort om alles te zien waar je langs komt, maar lang genoeg om een goeie indruk te krijgen van het eiland om er achter te komen dat je hier nog eens terug moet komen om zelf op onderzoek uit te gaan. Dag 1 bestond voornamelijk weer uit reizen met onderweg een aantal stops voor een kleine wandeling naar een waterval of voor de altijd erg belangrijke lunchstop ergens op een mooi plekje op het eiland. Onze eindbestemming van die dag was Tullah een klein plaatsje ingeklemt tussen een mooi meer en bergen waar we 2 nachten verbleven in een uiterst luxe chalet. Op dag 2 was het de beurt aan de kust van Tasmanie om zijn schoonheid aan ons te tonen, na een wandeling van een uur door de zandduinen mochten we via een stijl afdaling een wandeling maken over het strand waar je buiten onze groep kilometers in de omtrek niemand anders tegenkwam. Na een via een kleine omweg terug te zijn gekomen bij onze bus was het tijd om met quad bike's door de duinen heen te rijden. Na dit al een keer gedaan te hebben over echt ruig terrein was dit een erg aangenaam ritje en een leuke afwisseling van fietsen e.d.. Na terugkomst in ons chalet nog een kano tochtje gemaakt over het meer om vervolgens na een heerlijke maaltijd onze avond te vullen in de bar.... Was het op dag 3 de bedoeling om rond de volgens iedereen mooie cradle mountain te lopen besloot ik na overleg met de weergoden om de beschutting van een mooi hotel en heerlijke lederen banken met een openhaart vuur op te zoeken. Nadat de rest zich heerlijk in de regen had vermaakt met wandelen, en ik met het zitten bij een heerlijk haardvuur was het alweer tijd om door te rijden richting Davenport het eindstation van mijn reis. Na afscheid van de groep genomen te hebben vloog ik direct terug richting Melbourne waar ik s'avonds had afgesproken met mijn vriend Duanne voor een afscheidsetentje/borrel aangezien dat waarschijnlijk de laatste keer was dat ik hem zou gaan zien. Het

week-end en tevens mijn laatste dagen heb ik besteed aan het kijken van tennis zowel op tv als dat ik tot 2 maal toe een dag ben wezen kijken bij de Australian open, waar ik een aantal goeie partijen tennis heb kunnen zien inclusief Mcenroe in een partij in het oude mannen tennis toernooi wat ze daar ook hebben. Morgen vlieg ik naar huis, het waren 5 mooie maanden met zoals ik hierboven schreef zeker een vervolg. Ik merk dat je na zolang van huis te zijn geweest een soort van reis moe word, al denk ik wel dat het weer erg wennen word om terug te zijn, zeker gezien het weer op het moment in nederland.

Ik sluit mijn reisverslag af met de hoop dat een ieder die mij gevolgd heeft de afgelopen 5 maanden heeft kunnen mee genieten met mijn avontuur, de foto's ongeveer 2000 kunnen over een week of 2 bekeken worden.